

Вестник за човека и природата

РОДОВО ИМЕННИЕ®

Година I, Брой 6
5 - 11.XII.2005 г.

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

цена 50 ст.

ЧОВЕКЪТ Е КАТО ЦВЕТЕ - НЕ ЦЪФТИ НА АСФАЛТА

Интервю с академик Виктор МЕДИКОВ:

Виктор Яковлевич МЕДИКОВ е професор и доктор на икономическите науки. Израствал е в Сибир. Бил е депутат на СССР и в първата и втората Държавна дума. Но не остава доволен от това, което го заобикаля, и започва да се интересува от алтернативни знания. Истински обрат в съдбата му настъпва след среща с Владимир Мегре, автор на поредицата „Звънтящите кедри на Русия“ за сибирската отшелничка Анастасия. Скоро става последовател на нейните идеи и днес вече е председател на Академията за развитие на родовите имена в Русия. Той бе един от най-активните участници на състоялата се наскоро в София

Международна конференция за планетарното значение на родовите имена. След конференцията Виктор Яковлевич разговаря с представител на редакцията.

ВЪПРОС: Лесно ли се разделихте с предишната си среда и начин на живот?

В.М.: За мен това вече е старият свят. Изкуствен свят, който човек е започнал да създава преди около 10 000 г. В този изкуствен свят хората са толкова зомбирани, мозъците им са толкова окупирани, че те вече не могат да се нарекат човече.

На стр. 4

ПРОСТРАНСТВОТО НА АЮБОВТА

Приветствам идеята за издаване на в-к „Родово имение“.

Ние, анастасийците, имаме нужда не само от клубове, форуми и мероприятия, удостоверяващи съпричастността ни към идеята за нов начин на живот. Имаме нужда и от конкретни отговори на хиляди въпроси, засягащи живота в едно родово имение. Бих искала да се разсеят съмненията относно комерсиализацията на всяка една благородна и безкористна идея днес. Аз и мои съмишленици искаме да видим осъществена мечтата на Анастасия в нашата абсурдна и материална действителност. Не е лесно да се възлъщават идеи. Освеннамерение, визуализация и работа върху себе си са необходими материални средства, които са основният проблем.

Геноцидът върху българското е в мащаби, непознати дори за трудното ни историческо битие... И въпреки това съвсем не сме се отказали да се борим срещу матрицата - социална и икономическа! Нямаме търпение да се изключим от нея, за да съворим онова друго измерение - ПРОСТРАНСТВОТО НА ЛЮБОВТА!

Но засега нямаме нито средства за закупуване на земя за родово имение, нито държавата подпомага осъществяването на тази благородна идея. Иначе повечето от нас обработват по парче земя за нуждите на домакинството - за да не гладуваме. А това е далече от светлината и радостта, жизненоважизанасизамайката Земя. Имаме още много да учим...

С нетърпение ще следим съветите ви, ще се радваме за опитностите, споделени с нас, и на изкуството, вдъхновено от енергията на Любовта!

Ваша съмишленичка,
читателка и - надявам се - сътрудница
Боряна СТАНЕВА

СЪЗДАВАНЕ НА ЕЗЕРО

Размерите на бъдещото езеро би трябвало да варират от 200 до 250 кв. м и дълбочина от 1,2 до 1,4 м. Формата на езерото може да не бъде строго правоъгълна (10х20), а например бърбековидна, кръгла, удължено елипсовидна

да се следи за плавно увеличаване на дълбочината му и запазване на ъгъла на наклон на бреговете 20-25 градуса. Изкопаване се 1/3 от замислената дълбочина на езерото. Извадената пръст ще продължи бреговете и ще

тояние на меко тесто, незалепащо за лопатката. Глината с дебелина на слоя 20-25 см се полага на дъното и по стените на бъдещото езеро и се утълква/трамбовва продължително. По краищата на езерото укрепвателите слоеве от глина се правят на височина 15-20 см, по-високи от предполагаемото най-високо ниво на водата. Глината трябва хубаво да изсъхне, за да не се появят много пукнатини. Необходимо е няколко пъти да се напръска с вода. След изсъхването на този слой останалите пукнатини се запълват с по-гъста глина. Следва полагане на втория. Повтарят се процедурите както за първия слой. Всеки от слоевете след подготовката му ще се свие с 2-3 см. След изсъхване на втория слой се нанася и третият слой от глината. Докато е още влажен, в него се трамбовва дребен чакъл или едър промит речен пясък с дебелина 2-3 см.

на или с друга подобна форма. Само не използвайте триъгълна или квадратна форма. Най-правилно е да се използват предимствата, които предлага самият терен, неговите естествени образувания (ландшафт). Дълбочината може да бъде и по-голяма, ако имате такива предпочитания.

След очертаване на бъдещото езеро при самото изкопаване трябва

устрои дълбочината на езерото. В най-ниската точка се вгражда една тръба (желателно керамична), през която ще изтича излишната вода. Трябва също да се предвиди къде ще се насочва излишната вода - към канавка или ще се пуска свободно да изтича. Вече изкопаната основа на езерото се покрива с глина. Самата глина се размесва с вода до със-

На стр. 5

ОПИТЪТНА ЗАСЕЛНИКА

ВАСИЛИЙ от Таежки

Обичам да летя. Не само на делтапланер или със самолет. Върхът на кедра също здраво се люлее, когато духа силен вятър. Катериш се понякога цял ден (за шишарки, разбира се), а после, като се спуснеш на земята, тя се люлее под краката ти. Сядаш, подпираш се на мощния ствол, но пак се люлее. Просваш се на земята хоризонтално - все едно - люлее се.

Веднъж се бях увлякъл и забравих, че трябва да бъда внимателен там, на високото. Подпрях се на едно клонче (при кедра те са крехки) и естествено се събудих в гипс.

Сега ето ме, живяв живот, може да се каже, отшелнически. Не съм се стремил към него. Така се получи. Блъскането с лакти в света ме научи на много професии. И аз съм благодарен на всички колеги и бивши приятели за това, че не ми позволиха дълго да се заседа на едно място. Сега най-

после никой не ми завижда. Значи на всички им е добре. И аз си имам много, твърде много любима работа! И много неща редом до любимата ми тайга. И ново хоби - самотата.

Да, да, представете си, от самотата действително може да се извлече нещо много интересно и полезно, философията на Ошо и Анастасия ми помогнаха да стана по-наблюдателен и да видя нещата със собствените си очи. На онези, които се

стремят да живеят в хармония с Природата, да се научат да разбират езика на Бога, ще се осмеля да дам първия съвет: незабавно изхвърлете на боклука телевизорите си! Ако го направите, веднага след това ще почувствате, че нещо ви липсва, ще имате усещане за пустота, скука и т.н. Не е лесно да се преживее загубата на такъв мощен заместител на живота. Аз живея 15 години без телевизор.

На стр. 3

АБОНАМЕНТ 2006

Краен срок - 15 декември

Ако искате да си гарантирате единствения специализиран седмичник за човека и природата, не отлагайте, направете го сега.

В каталозите на всички пощенски станции на страната „Родово имение“ е под номер 618. Запомнете го и настоявайте пред служителите на РП, ако случайно още не са разбрали за раждането на нашето издание, да ви абонираат. Цените за абонатите са с намаление.

За една година - 52 броя - 24 лева
за 6 месеца - 12 лева
за 3 месеца - 6 лева
за 2 месеца - 4 лева
и за 1 месец - 2 лева.

ВАЖНО!

Празникът се празнува на 6 декември в чест на

НИКУЛДЕН

св. Николай Чудотворец. В традиционната култура се почита като покровител на водните стихии, на рибарите и мореплавателите, в последните години в България и на банкерите. Светецът е повелител и на зимните студове, ледове, бури, той носи първия сняг.

На този ден жените задължително приготвят ястие от риба, обикновено шаран, напълнен с ориз, булгур, орехи, лук, стафиди, увит и изпечен в тесто, наречен „рибник“. На трапезата се слагат и други постни ястия, тъй като празникът е през коледните пости.

В източнотракийските райони част от рибника и хлябът по стара

традиция се раздават на сседите за здраве.

Много семейства на Никулден дават „оброк“ или „служба“ в чест на светеца, обикновено след преживяно нещастие, избягната беда или изобило за здраве.

Костица от никулденската риба, пришията на шапчицата на новороденото, го предпазва от „зли очи“.

С нея може да се лекуват безсъние и подутини при децата.

Името на светеца се призовава в баяния, заклинания и молитви. Празникът му се тачи за предпазване от болести и особено от шарка. В различни райони денят се тачи за здраве на овцете.

Енциклопедия „Българска народна медицина“, 1999 г.

УЧРЕДЯВАНЕ НА РОДНА ПАРТИЯ

(Продължение от миналия брой)

Презрение може да заслужи този народ, който е забравил мъдростта вековна на своите прародители. При това не е важно дали е забравил сам или под въздействието на жреците, владеещи окултни науки.

Попитай и вдъхнови внучката ми с въпрос. И съумей да призовеш партията към творение на любовта. А засега ти си ми малко интересен. Налага ми се да ти обяснявам надълго и широко съвсем очевидни неща. Прости на стареца. За мен не е полезно да говоря и мисля за неприятни неща.

Старецът се обърна и бавно се отдалечи. Стоях в тайгата сам като заплют. Обидата, възникнала в самото начало на беседата с него, не ми даде възможност да осмисля всичко казано. Но впоследствие, все че връщайки се въщи, аз често замислено се връщам към разговора в тайгата, размишлявах и анализирах. Много ми се искаше да докажа, и може би не само на дядото на Анастасия, а и на самия себе си, че умът ми не е съвсем обзет от леност.

Искаше ми се в самия себе си да опровергая или да потвърдя казаното от него. Старецът в тайгата казваше, че докато хората слушат само подказки и не започне всеки

сам да се замисля над същността на живота, обществото няма да се измъкне от поредицата на социалните катаклизми. И човекът няма да бъде щастлив.

Като че ли това наистина е така.

Той говореше още и за някаква програма на Бога. Какво е това? Доколко животът на сегашния човек съответства на тази програма?

СЪОТВЕТСТВА ЛИ НАШИЯТ ЖИВОТ НА БОЖЕСТВЕНАТА ПРОГРАМА?

Човек се ражда на втори етаж в операционната на родилния дом. За учудване на лекарите младеецът се оказва абсолютно здрав...

Секундите се превърнали в дни и месеци, малчуганът тръгнал на детска градина, училище, институт. Там „мъдри“ възпитатели, педагози и професори заложили някаква програма за живота.

Човекът решил: главно в живота е да имаш много пари, които да ти позволят да се храниш добре, да имаш жилище, автомобил, дрехи. И той се стареал да работи много, понякога даже на две смени.

В това време секундите се превърнали в години и работейки до пенсия, той успявал да заработи

пари за покупка на двустайно жилище и поддържан автомобил.

Още преди да се пенсионира, той се е влюбил, оженил, развел и оженил още веднъж. От първата му жена се родило дете, но то заминало далеч на Север, звъняло му един-два пъти в годината. Секундите отмервали годините на старостта. Човекът се разболявал и умираше.

Такъв е печалният дял на мнозинството от живеещите на Земята хора.

Съществува малцинство, на което се отдава да станат известни артисти, политици, президенти. Животът на тази категория хора се счита за по-щастлив, но това е илюзия. Техните грижи са не по-малки отколкото при останалите и край им е абсолютно еднакъв: старост, болест и смърт. Нима такава участ за живеещите на Земята е заложена в Божествената програма? Не!

Създателят не би могъл да предопредели за своите деца подобна жестокост и печална участ. Същото това човешко общество под въздействието на някакви сили е пренебрегнало Божествената програма и е застанало на пътя на самоунищожението и самоизтеза-

нието.

Някой може да се усъмени в съществуването на Божествената програма в живота на хората. Та нали за нея не говорят учени, политици. Религиите тълкуват Божия замисъл, но винаги чрез посредници и често пъти различно. Те са единни само в това, че Бог съществува.

В съществуването на висша, разумна, интелектуална същност, сътворила видимият от нас свят и земния живот, вярват философите и множество учени. А това е невъзможно да не се повярва. Твър-

де разумно и взаимосвързано е всичко съществуващо в нашия свят. А щом е така, то разумната същност във висша степен е могла да твори само със съмисъл, само вечно, предопределяйки радостна перспектива за всички и на първо място на своя любим, подобен на самия Него човек.

С други думи, на човека е предложен определен начин на живот на Земята, позволяващ му да познае себе си и цялото мироздание. Да познае и да продължи да изпълнява Божествената програ-

ма, привнасяйки в нея своите прекрасни творения. Бог иска от своя син човек съвместно творение и радост за всички от Неговото създание.

Програмата на Бога несъмнено съществува и да се запознае с тази програма могат не отделни избрани хора, а всеки желаещ. Божествената програма не е изложена с букви или йероглифи на папирни листи, а с пръщи само на самия Бог живи знаци в сътворената от Него природа.

Разумът и интелектът на хората от древноруския период са позволявали да се чете тази велика Божествена книга. Днешните хора в своето мнозинство са запознати само с някои от милиардите знаци-букви и сегаше ни се наложи отново да започнем да изучаваме Божествената азбука.

Книгата, която пиша сега, не е на религиозна тематика. Тя не е опит за философстване. Тази книга е призв към изследване, към опознаване на Божествената програма.

Аз не смятам да уча някого или да проповядвам нещо. Искам само да запозная своите читатели с информацията за културата на нашите прародители посредством установените от влхвите обреди, предназначени да пазят любовта в семействата, и да призова всички да коригират или утвърдят направените изводи.

Към публикацията на днешния материал не подтигнах изказванията и логическите умозаключения на отшелниците от тайгата на първо място - Анастасия.

Публикацията е необходима, за да бъде почувствана информацията на нивото на собствените чувства и със съвместни усилия да започнем да действваме съгласно логиката на живота. И с надеждата, че нашето поколение ще започне да размишлява, да ускори строителството на новата цивилизация за себе си и своите деца.

Анастасия изложи може би за първи път само основния пункт от програмата за развитие на човешкото, заключаващ се в следното: „Човешкото общество трябва да изучи Божествената програма, използвайки представеният от Бога материал, и да превърне цялата планета в прекрасен райски оазис. Да създаде хармонично балансирано общество на всички живи същества. При достигането на такова ниво на живота в човека ще се открият способности за сътворяването на живот на други планети и в други галактики.“

Имайки предвид тази толкова грандиозна концепция, Анастасия предложи отначало да строим родови имена.

Хайде да започнем своите изследвания с общоизвестните и външно прости проблеми.

Следва

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР

Според твърденията на АНАСТАСИЯ в текста на книгите са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се ИЗДАВАТ ОТ ИЗКУСТВЕНИ УРЕДИ И МЕХАНИЗМИ. естествените звуци-пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата-помагат за положителното въздействие.

с вехта ватенка, дълга пола и носеше гумени галоши, в каквито са обути много от жителите на Севера през пролетта и есента. На главата си имаше забрадка, която беше вързана така, че напълно закриваше челото и шията ѝ. Трудно беше да се определи възрастта на тази жена. Поздравих я и ѝ разказах за двамата старци, с които се бях срещнал предишната година.

- С теб, Владимир, миналата година са разговаряли дядо ми и пращадото ми - отговори жената.

Учудих се. Гласът ѝ беше младежки, дикцията ясна, а и говореше с мен направо на „ти“ и освен това знаеше името ми. Не можех да си припомня имената на старците и дали изобщо с нея се бяхме запознавали. Тогава си помислих: „Сигурно сме се запознавали, щом тя ме нарича по име.“ Реших и аз да премина на „ти“ и я попитах:

- А ти как се казваш?

- Анастасия - отговори жената и протегна към мен ръката си с дланта надолу като за целуване.

Този жест на селянката, облечена във ватенка и галоши, стояща сама на брега и старееща се да се държи като светска дама, ме разсмя. Аз стиснах ръката ѝ и, разбира се, не я целунах. Анастасия смутено се усмихна и ми предложи да тръгна с нея към тайгата - там, където живее нейното семейство.

- Само че натам трябва да вървим двадесет и пет километра през тайгата.

Нали това не те смущава? - Далечко е, разбира се. А ти ще можеш ли да ми покажеш звънтящия кедър?

- Ще мога.

- Всичко ли знаеш за него? Ще ми разкажеш ли?

- Ще ти разкажа всичко, което зная.

- Тогава да вървим.

По пътя Анастасия ми разказваше, че нейното семейство и техният род

поколения наред живеят в кедровата гора. Според думите на предците ѝ - в продължение на няколко хилядолетия. С хора от нашето цивилизовано общество много рядко общуват. Тези контакти се осъществяват не в местата, където живеят, а когато идват в селището като ловци или жители от други населени места. Самата Анастасия е била само в два града: Томск и Москва, и то само по един ден, без дори да нощува. Тя просто искала да види дали не греши в своите представи за начина на живот на хората от града. Като продавала ягоди и сушени гъби, тя събрала пари за пътуването. Някаква местна жена ѝ дала паспорти си.

Анастасия не одобряваше идеята на дядо си и на пращадото си да се раздаде лечебният кедър на много хора. На въпроса ми „Защо?“ отговори, че неговите парченца ще се раздадат и ще попаднат както при добри хора, така и в

ръцете на лоши. По-скоро повечето от парченцата ще станат достойни на тоши хора. В резултат на това те могат да нанесат повече вреда, отколкото полза. Най-важното според нея е да се помага на доброто и на хората, чрез които се върши добро. Помагайки на всички, дисбалансът между доброто и злото няма да се промени, а ще остане такъв, какъвто е, или ще се увеличи.

След срещата си със сибирските старци се запознах с научнопопулярната литература и с ред исторически и научни трудове, в които се говореше за необикновените свойства на кедъра. Сега се

опитвах да вникна и да разбера това, което Анастасия разказваше за начина на живот на хората по кедровите места.

Сравнявах ги със семейство Ликови - известно на тези, които са запознати с публикациите на В. Песков - семейство, което дълги години живяло отделено в тайгата. За тях много се писа във в. „Комсомолска правда“ подза-

лавие „Задънената улица на тайгата“. У мен се създаде впечатление, че Ликови са хора, които доста добре познават природата, но са непросветени - имам предвид знанието им за нашия съвременен цивилизован живот. Тук ситуацията беше друга. Анастасия изглеждаше, че е човек, който е наясно с начина ни на живот и с още нещо, което все още не разбирах. Тя разсъждаваше леко и свободно за градския ни живот, познаваше го.

Изминахме около пет километра навътре в гората и спряхме да си починем. Тя свали ватенката, забрадката, дългата пола и ги сложи в хралупата на едно дърво. Остана облечена в къса тънка рокличка. Бях направо поразен от вида ѝ. Ако вярвах в чудеса, бих отнесъл случилото се към категорията на превъплъщенията.

Пред мен стоеше много млада жена с дълги златисти коси и великолелна фигура. Красотата ѝ беше необикновена. Трудно ми беше да си представя коя от красивите победителки на конкурсите за красота би могла да си спърничи с нея по външност и както после стана ясно, по интелект. Всичко в тази жена на тайгата беше привлекателно и завладяващо.

Следва

СРЕЩАТА

(Продължение от миналия брой)

Без да казвам никому нищо, разпоредих корабът да спре недалеч от онова място, където миналата година се бях срещнал със старците. Качих се сам на малък катер и отидох до селището. На капитана на кораба наредих да продължи пътя си, като следва търговския маршрут.

Надявах се с помощта на местните жители да открия двамата старци, със собствените си очи да видя звънтящия кедър и да се спозная за възможно най-ниската цена за доставката му на кораба. Като стигнах до брега, завързах катера за един камък. Канех се да тръгна към една от близките къщици, но видях жена, която стоеше на склона сама, и се насочих към нея.

Жената беше облечена

ДА СЕ СДОБИЕШ СЪС СЪСЕДИ

Много хора са прочели Мегре, много хора са осмислили по нещо. Искат да действат, но както се оказва, всеки е разбрал книгите по своему. Един е разбрал, че трябва да се живее сред природата. Друг иска да остави спомен след себе си за децата си. Трети е решил, че родовото име то ва е да посадиш някое и друго дърво, а иначе си живееш както и сега. Четвърти иска да се откъсне от технокрацията и да изпита частите в хармония с природата. В процеса на общуване между единомишлениците се ражда понятието съсед. Съседът, това е нещо повече от човек, прочел книгите на Мегре. Когато тръгва при казката да се организира заедно селище, аз си изясних нещата за себе си. Освен самия хектар земя много е важно и кой ще живее до тебе! При кого ще ходим на гости, с кого ще обсъждаме мислите си, на кого ще оставим децата си, когато заминаваме за ден-два, кой ще ни подкрепи с дума и на дело, от кого ще почерпим опит, когато в нещо не сме още сигурни, с кого заедно ще формираме пространство на любов, кой ще ни помага в много начинания, с кого край огъня ще седим заедно и ще пием чай...

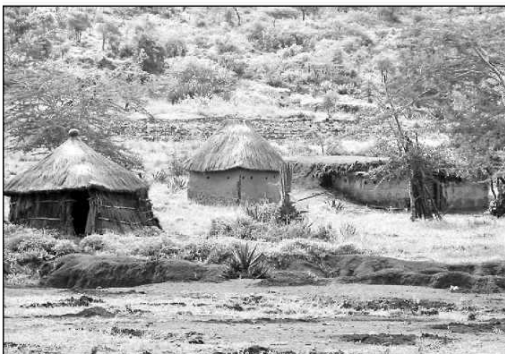
Ако не бяха важни взаимоотношенията и поддръжката на единомишлениците, можехме да си вземем по хектар земя и да си живеем сами тихо и кротко. В недружелюбен колектив е много трудно да се направи каквото и да е. Живеейки в село, вече се обвързваме с някакви рамки, цели, идеали. Има определение за "нормално" поведение, към което сме длъжни да се придържаме. Ако направим нещо не както трябва, веднага ставаш "бяла врана". При това, неясно защо, на всички твои начинания роднините, близките и просто познатите ти имат навика да дават все отрицателна оценка. Не могат да признаят пред себе си, че правят много неща нерационално, без

да се замислят, на принципа "както всички". Например ситуацията със зеленчуковите градини. Кажи на хората, че смяташ да използваш плоскорез, и веднага много от работата в градината отпада. Веднага започват да се подиграват - я слез на земята, как така без оран ще отгледаш нещо в градината. С една дума, средата затормозява, забавя, не дава да се развиеш с пълна сила.

Като говорим за селището, ние си представяме общуване с единомишленици, хора, които имат подобни на нашите възгледи. На етапа на формиране на колектива, с който ще се решава въпросите за земята, се извършва и осмисляне на озовните на взаимоотношенията. Веднага се оказва, че на срещите идват различни хора. Вашата задача е да отделиш от тях онези, които са дошли неясно защо, те не вярват в иде-

така, че отначало няма никакво единство, всеки иска нещо свое. Детайлизирайте понятието родово име. Нека всеки каже как си го представя. Ще има спорове, ще има разминаване във възгледите. Това е напълно нормален процес, тъй като всеки човек си има гледна точка. Не се задълбавайте в дребните различия.

Главното е заедно да се стремите към едно - създаването на пространството на любовта. Общувайки е много важно да си помогнете един на друг, да почувствате силите в себе си. Нашата среда ни е задръстала, потушила е искрата в душата, желанието да действате. Развивайте инициативността, стремете към действие. Всеки човек може много! Не бива да се отдели един-двама души, които да решават общите въпроси и цялата отговорност да се пада на тях, все едно че са ръководители на групата. Раз-

ята за родовите имена, виждат земята само като парче земя или като вила с градина. С тази категория е трудно да се общува и всъщност те подсъзнателно искат да ви вкарат в определена рамка. Те не са много, но могат здраво да ви отбегнат нервите. Не им реагирайте, старайте се да помогнете на онези, които още не са се ориентирали, които са още в размисъл, които търсят подкрепа. В процеса на общуване, на съвместни действия се създава колективът на съседите. Ще се разпознаете един друг, ще работите заедно, ще разменят мнения, ще получавате интересна информация.

Най-често се получава

берете, че всички са равни, няма сред вас по-главни! Един време да общува с властите, втори време да намери общ език с всеки човек, трети прекрасно се ориентира сред растенията, четвърти умее добре да строи, при пети ще бягат сигурно за съвет по народна медицина. Всеки може да помогне с нещо. Всеки човек има някакви специфични знания и възможности. Заберете - съседството е процес на изграждане. Никакви критерии за прием или остави на селището няма да помогнат за това. Трябва да се научим да се обединяваме, да формираме взаимно разбирание.

Мариана ДОНЧЕВА

ОПИТЪТ НА ЗАСЕЛНИКА

От стр. 1

Понякога само слушам радио. Веднъж седмично ми е достатъчно да го включа, за да се убедя, че в света всичко си е по старому. Междувременно седмици и месеци оставам без общуване с други хора, но аз не усещам дефицит на информация. Всеки, който идва при мен, се убеждава в това. Нещо повече, върху гостите ми, независимо колко са, се изсипва такъв поток от нови, интересни и нужни неща, че после в града им е нужно дълго време да ги разшифроват и осъзнаят. Това са ми го признавали неведнъж.

Самият аз ходя по пет пъти годишно на гости в града. Включените телевизори са обичайният фон при общуване с приятели и роднини. Не всички вярват в това, което говори Анастасия, на това, което Мегре описва в книгите си. Понякога възникват спорове. И тогава аз им давам примери от телевизията. Някъде към края на 2002 г. се изказа (и показа опитите си) учен, чието име не помня, за своето повторно откритие, направено по-рано от друг изследовател, който загинал по време на опитите си. Ставаше дума за въздействието с помощта на мисълта върху взривните вещества. Давам и други подобни примери, взети от средствата за масова информация - но за това хората не знам защо не са чули. Какво гледате и слушате тогава? Фон. Това е просто фон. И все още е малкото зло. Да не се мисли, да не се търси, да не се чувства и да не се знае - ето за това помага този фон. Човекът (цивилизованият) до такава степен е роботизиран, че оказал се лице в лице със самия себе си, се плаши и бързо се крие обратно. В нищото. От самия себе си. И с него се случва това в моята тайга в минути на слабост. Но тук, това отдавна го знам, винаги има кой да се погрижи за мен, да ми помогне, да ми подсказва.

Вчера вечерта заспах с един въпрос. Винаги имам много въпроси. И нито един не остава без отговор. Сутрин се събуждам с радостно усещане за ново знание. Бог винаги може и иска да разговаря с нас. Може и с глас да го прави направо в главата ти. Може и с огнени букви по небето. Но за нас е по-добре, ако не той на нас, а ние на неговия език се научим да говорим. Той винаги се радва, ако ние успеем в нещо, и непременно дава някакъв чудесен знак за това. Чудесата са съвсем различен фон, който може да украси живота на човека. Те понякога се проявяват в съвсем дребни неща.

Най-често чрез Природата. Нали всичко, което ни обкръжава, това са Неговите думи, Неговите мисли. Съсед ми видя, че садя кедрки, и дойде при мен.

Тук, казва, кедрки в градината не се хващат. И аз много садих, но всички загинаха.

Нищо не му отговорих. Мислех само, както и всички мислят, че няма да доживея да видя урожай от моите кедрки. Те растат дълго. И изведнъж тази есен направо ми се наби в очите малка шишаричка -

първият плод на моя кедр! Това не може да бъде! Кедрът е голям колкото мен. Преди три години го пресадих. Но се оказва, че всичко е възможно! Главното е вие да садите, сеите! Природата няма да ви остане длъжна.

Нужно е да се отбележи, че когато сте унили, нищо хубаво не се случва край вас. Това е най-простото наблюдение. За чудеса да се говори изобщо не си струва. Качеството на фона се създава от пространството, което самите ние формираме. Анастасия често говори за чистотата на помислите. И ще ви дам такъв пример.

Да речем, че аз скучая и пространството скучае с мен. Идва и друг скучаещ или просто делови човек. Наоколо не се променя нищо. И внезапно ни в клин, ни в ръкав всичко се преобразява. Кучето радостно хука и посреща новодошъл човек. Това си е вече за чудене. Кучето за пръв път вижда новия човек, а го посреща като свой. А друг път направо е готово да хале. Но главно, което ме поразява, е как реагира пространството. То е живо. То е мислещо. То е чувстващо.

Много примери могат да се дадат за това, както и доказателства. Но защо са ни? Ние дишаме, живеем, разговаряме - за това нали не са нужни доказателства? Сякаш всичко си е естествено. А като го напишем, излиза, че било езотерика.

Мога и за зеленчуковата градина да кажа някои неща в потвърждение на думите на Анастасия. Миналата година най-хубавите ягоди (по вкус, размер и добив) се родиха на онова място, което повече от 20 години не беше пипано. Т.е. не бяха пресаждани ягодите, не бяха копани, изобщо никакви грижи не бяха полагани за тях. Дори не можеш да споделиш опит при такова градинарство.

Изобщо аз свикнах да се прехранявам с това, което расте в тайгата. В градината, което расте само - да си расте. Смятам, че в стопанството трябва да се работи толкова, колкото би било нужно за сутрешна гимнастика. Аз гоня помощниците, ако те идват да работят в градината без желание, без радост. Убедил съм се, че е най-добре да си отглеждаш продуктите сам. Съседските уж са същите - но не съвсем. Забелязвах, че дори сред тревата по лехите (аз имам голяма територия) започнаха да растат само онези, които са ми необходими. Аз съм равнодушен към алкохола. Доскоро бях любител и познавач на добрия чай. Сега ръката ми сама посяга да приготви от собствения ми билков чай.

Анастасия ни призовава към диалог с Бога чрез нашите земни дела. Случва се и това: четеш, размисляваш, пишеш, говориш, пак четеш... и изведнъж се хващаш, че си се отучил да живееш. Да разбереш теорията и дори да развиеш собствена философия е доста по-лесно, отколкото да живееш съответно с разбиранята си. Радостта от съзерцанието на съвместното

творение е истинската радост! Житейска радост!

И още нещо искам да добавя за качеството на помислите. Мнозина от вас са се замисляли защо живеещите на село близо до земята хора не се усъвършенстват духовно, културно, интелектуално, а най-често е точно обратното - проливат се и деградират. Отговорът е прост. Кой каквото търси - това и намира.

Не се стремете към външно богатство. Ние можем вече да въведем ново понятие - духовни пари. Само човекът си знае малко ли, много ли има. Хармонията се утвърждава от съотнението между вътрешното богатство и външното. Като фотограф ми се е случвало да снимам немалко портрети. Обичам този жанр не по-малко от пейзажите. Сега се опитвам да рисувам хора. Но често ме огорчава и отблъсква фалшът. Не че натурата няма достойнства, а именно онова несъответствие между вътрешния свят на човека и неговия външен вид. В града, което ме поразява, е как сред природата, нищо не можеш да направиш, същността лъсна на преден план. И всяка градска красавица наистина може да стане красива жена, като се измие, почине си, забрави коя е и възприеме със сърцето си заобикалящата я свят.

Случи се едно такова нещо. От града идваше една девойка. Не девойка, а живо възплъщение на енергията на възторга, радостта, любовта и удовлетворението. Тя стана такава по пътя откъм тайгата - никога през живота си не беше виждала тайга. Аз само се учудвах на промяната, наблюдавайки как тя общува с привичния за мен свят. Оказа се, че на това не е нужно да се учиш. Главното е да си открит и искрен. Тя попишаве всичко като гъба. Природата й даваше щедро.

Вечерта нашето момиче се влюби в звездите, които грееха над хоризонта като празнични фейерверки.

- Искам буря! Искам много мълини! - повтори тя няколко пъти много емоционално, обръщайки се към небето.

След час се разрази такава буря, каквато тук не беше имало повече от сто години. Аз виждах това за пръв път в живота си.

Мина половин година. Момичето дойде и през зимата. Веднага хвана лопатата и тръгна да разчиства пътека към "своя" кедр, към "своята" полянка. Аз останах вкъщи. "Е, помислих си, тя едва ли ще се зарадва на нашите пресици." А като се върна, разказа колко му е било домъчняло на нейния кедр, как я е чакал.

- А снегът е толкова хубав и пухкав! - и изведнъж заяви: - Искам да направя снежен човек.

- Но за това е нужен мокър сняг, а през януари тук обикновено е студено - свих аз рамене.

И какво мислите? През следващите три дни времето стана влажно и снегът мек - точно това, което я трябваше!

Зимата на 2003 г.

БЪРНАРД ШОУ:

НЕ ЯМ ПРИЯТЕЛИТЕ СИ

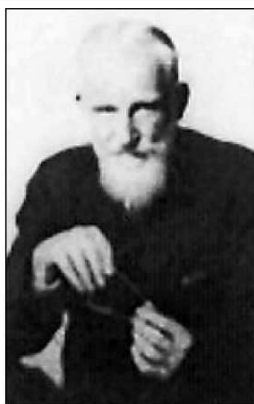
"Жестокостите са не по-малко жестокости, когато се случват в лаборатории и биват наричани медицинско изследване."

"Човешките същества са единствените животни, от които аз съм напълно и истински уплашен."

"Средната продължителност на живота на месоядците е 63 години... Аз съм на прага на 85 и все още работя толкова упорито, колкото мога. Аз съм живял

достатъчно дълго и се опитвам да умра, но просто не мога да го направя. Една единствена пържола би ме довършила, но не мога да се принудя да я погълна. Аз съм заплашен от вечен живот. Това е единственият недостатък на вегетарианството."

Запитали Шоу защо не яде месо и с присъщото му чувство за хумор той отговори: "Животните са мои приятели, а аз не им приятелите си."

ЧОВЕКЪТ Е КАТО ЦВЕТЕ...

От стр. 1

Но разбрах, че има и естествено свят, светът на природата и естественото развитие. В него човек се чувства нормално и през по-голямата част от историята си хората са живели при такива условия. Затова са били здрави, силни, нормални. Ако по-посадиш едно цвете на асфалта, то няма повече да цъфти, ако посееш зърно на асфалта, то няма никога да покора. Така е и с човека. Изтръгнат от природата, от естествените условия за живот и поставен, образно казано, на асфалта, поен с мръсна мъртва вода, дишаш отровен въздух, хранещ се с генно изменени продукти, обленен с вредни дрехи, той вече има и нечовешки отношения със събратята си. Човек за човека е станал вълк. Сегашното развитие на цивилизацията не е човешко и хората са се превърнали в биороботи, подчинени на днешната система на управление.

ВЪПРОС: Може ли най-тривиалният Въпрос - съществува ли Анастасия?

В.М.: Въпросът не е в това дали съществува Анастасия, или не. Това е личен въпрос, така както всеки сам решава има ли Бог. По-скоро трябва да говорим за идеите, а не за личностите. Аз например като учен и политик се интересувам от идеите на Анастасия, те ми допаднаха и ми помогнаха да

осъзная, че има два начина на живот. Разбрах огромното национално и глобално значение на идеята за родовете именния, чрез които човек се премества от изкуствената среда на живот в естествената за него среда. В нея способностите му се разкриват по един друг начин и животът му става съвсем различен. Така човек спасява себе си, семейството си, рода си, страната си и света. Всичко това несъмнено е възможно за цялото човечество, защото то така е живяло до преди 10 000 години.

ВЪПРОС: Кое е есенцията в идеите на Анастасия?

В.М.: Мисля, че най-важното в идеите й е, че както казах, зърното не е предназначено за асфалта и не изкласява там, а изкласява в условията, за които е предназначено. А условията, за които е предназначен човек, са да диша чист въздух, да пие чиста вода, да се храни с хубави, природни продукти,

да носи удобни и красиви дрехи и да има прекрасни човешки отношения. Не да бие, стреля, взривява и убива другите, а да ги обича и почита, да се отнася с любов и уважение към тях. Така, както е при нас в родовете именния. Те не само създават условия за естествен живот и прекрасни отношения, но и дават възможност на своя род да се възстанови. Досега ни учеха, че трябва да живеем отделно - деца-

та на една страна, родителите на друга, старците на трета. Така старите хора умирали самотни в гарсонери или старчески домове, а внучките им ги възпитават чужди хора в ужасните условия на ясли и детски домове. Аз имам пет внуци и ги възпитавам заедно с родителите им, в прекрасните условия на родовете именния, близо до земята, в контакт с природата, с растенията и животните. Живее в родовете именния във Владимировско. В такава именния тук живее и Владимир Мегре. Наоколо в родовете именния живеят около 400 семейства. И такива селища има в почти цяла Русия, като изключим само Чечня и Ингушетия. Селища с родовете именния има в Нижни Новгород, Кузбас и още много места. А този пример вече се пренесе и в чужбина - в много страни от Източна Европа, Финландия, Германия, Канада.

ВЪПРОС: Как точно се прави родово именение?

В.М.: Това е система, не се прави безобразно. Първото условие е мястото да не е по-малко от един хектар (десет декара). Нужно е достатъчно пространство за дървета, посеви, дом, баня, склад и т.н. Трябва да има най-малко 30 дървета, поне един слънчоглед, определена площ с житни култури и участък само с трева. Много важен е начинът на засаждане на растенията и след това общуването с

тях. Когато семената, преди да се засадят, се държат определено време в устата и в ръцете, те носят повече информация за човека и могат да го лекуват. Не бива да се изскубват и плевелите, които също имат своя роля. Но най-важното е теренът на именето да е наситен с информация за стопаня. Ние не допускаме в него да влизат трактори и други подобни машини. Дори не копаем земята с лопата или кирка, защото хумусът е само един сантиметър и се образува за 1000 години. Затова там, където ще засяваме някакви култури, просто заселим земята с триесет сантиметров слой слама. Под него слагаме картофите, морковите, цвеклото и каквито там други култури ще гледате. Нататък природата сама се справя - всичко става по естествен начин. Даже не е нужно да поливаме, тъй като сламата задържа влагата. Всичко е измислено така, че човек да не оре, копае, плевти и се труди от сутрин до вечер, а е освободен да се посвети на себе си и семейството си. Най-важно е отношението на човека към земята, всичко се седи и гледа с много любов.

ВЪПРОС: Какво представлява Академията за развитие на родовете именния?

В.М.: Решихме да я наречем „академия“ и тя да обединява усилията ни за реализиране на нашите идеи. В противовес на Руската академия на науките, която точно обратното - раздели се на тол-

кова различни части и подразделения, че те вече не се знаят и не се разбират едни други. Сега аз оглавявам Академията за развитие на родовете именния. В нея 35 души представят хората, обединени от идеите на Анастасия за родовете именния. Вече милиони хора са възприели тези идеи. За това може да се съди по тиражите на книгите на Мегре - те надминават в Русия 25 милиона бройки. И то без реклама. Често за едно село купуват по една книга. Осемте тома са преведени и на 25 чужди езици. Нашата академия вече има клонове в много чужди страни. Наскоро бе учреден и български клон. Така идеите за връщане на човека към природата и естествения начин на живот бързо се разпростират и стават глобални. Защото хората искат да живеят в мир, да бъдат здрави и щастливи.

ВЪПРОС: Кое според вас е най-важно за човешкото здраве?

В.М.: Мисля, че най-важното и решаващото за здравето е състоянието на духа. Ние не сме създадени, за да боледуваме. Творещт е заложил у нас силата да бъдем здрави през цялото време. Но човек сам си е измислил болестите, като се е поставил в изкуствена среда и поддържа ужасни отношения със събратята си.

ВЪПРОС: Какво е значението на храненето?

В.М.: Има едно златно правило - да се храним, както дишаме. Този природен закон от преди

5000 години е бил скрит от жреците на изкуствения начин на живот. Впоследствие те са измислили безброй науки и теории за храненето. Но както не мислим как да вдишваме и как да издишваме, така е и с храненето в естествени условия на живот - то става просто и естествено. А днес хората се хранят в какви ли не столове, ресторанти, пицарии, заведения за бързо хранене, и то се хранят с ужасни за здравеопазване. Едно от най-вредните е месото. То не е предназначено за храна на човека. Доказано е, че в него се съдържа трупна отрова, която е пагубна за здравето. Пробвайте два-три дни без месо и ще видите как се чувствате. Вече има точни научни данни, че месото е вредно. Само при рибата нещата не стоят така и затова се смята, че тя може да се яде. Но истинската здравословна храна са зеленчуците, плодовете, билките, отгледани при естествени условия.

ВЪПРОС: Вие сега как се чувствате при новия си начин на живот?

В.М.: Когато бях депутат, едва дишах. Уж слъжех на народа, но всъщност ме манипулираха. Зад гърба ни тези, които имаха по-висок ранг, ни управляваха. А сега, след като възприех този природосъобразен начин на живот и учението на Анастасия, се чувствам по-добре, по-здрав и по-щастлив.

Интервюто взе
Наско АТАНАСОВ

КЪМ МОЛИГАРСКИТЕ И ПРЕЗИДЕНТИТЕ ЧАСТ II ЧАСТ

Виктор МЕДИКОВ за богатството, икономиката и властта:

Нека вземем писалка и калкулатор и заедно да направим най-простите сметки. Да предположим, че имате само една разменна единица (стотинка, лев, юан, долар, йена и т.н.). В действителност вие имате много повече, но правим това предложение в името на удобството. След това спокойно може да умножите резултата по цифрата на вашето състояние, макар че съм сигурен, че след шокиращите резултати няма и да си помислите за това.

И така, ако вложите през първата година в банката при 4% годишна лихва една разплащателна единица, то към края на тази година (в началото на втората) ще имате само 1,04 р.е. (разплащателни единици). През следващата година 4% лихва вече ще се начислява върху 1,04 р.е. И така ще се получи следното:

В края на Втората година В банката ще има 1,0816 р.е.
В края на третата година - 1,124864 р.е.
В края на десетата година - 1,4802443 р.е.
В края на 25-ата година - 2,5633042 р.е.
В края на 50-ата година - 6,5705283 р.е.
В края на 100-ната година - 43,171842 р.е.

Само 43 разплащателни единици за цял век! - ще си кажете. Струва ли си да се напругам. Аз толкова няма да преживея.

Не бързайте. Върху това е изградена тази най-проста хитрост на жреците. Никой няма да пресмята по-нататък и... не са пресмятали. Дори Нобеловите лауреати! Ако бяха пресмятали, не би трябвало да има нобелисти по икономия. Затова, върхем всичко, нека пресметнем. Ето какво става с разплащателната единица след 200 години при 4% лихва:

Към края на 200-та година в банката ще има 1 864 р.е.
Към края на 300-та година - 80 464 р.е.
Към края на 400-та година - 3 473 780 р.е.
Към края на 500-та година - 149 978 980 р.е.
Към края на 600-та година - 6 474 868 800 р.е.
Към края на 700-та година - 279 532 020 000 р.е.
Към края на 800-та година - 12 067 912 000 000 р.е.
Към края на 900-та година - 520 993 990 000 000 р.е.
Към края на 1000-та година - 22 492 270 000 000 000 р.е.

22 492 трилиона р.е. само за първите хиляда години!!! И то само от една стотинка. На земята никога не е имало толкова много пари. Дори на книга.

Е, какво? Струваше ли си да се позанимаем с аритметика? Вие явно искате вашият род да живее дълго, много повече от хиляда години.

Предлагам процентите за вторите хиляда години да си пресметнете сами (подказване - към последната цифра добавете още 16 нули или умножете по 10 на шестнадесета степен и по 2,25). Но и така е видно, че дори след хиляда години на цялото земно кълбо няма да бъдат набрани толкова средства, за да се изплатят дивидентите само от една стотинка или цент.

Харесват ми цифрите, които предлага забележителен учен и политик Виктор Алексеевич Ефимов в своите книги „Икономическа азбука“ и „Концептуална власт“. „Ако някой е сложил на влог в банка една стотинка в годината на раждането на Христос, при 4% лихва, то през 1750 г. той би могъл с вложените пари да си купи златно кълбо с теглото на земята. През 1999 г. той би имал еквивалент вече от 8200 такива кълба.“

В света никога няма и никога не е имало такава банка или държава, която да плаща редовно, по процентите, продължително време. Но нали лихварството и финансово-кредитната система съществуват повече от хиляда години. Това е известно от онази несполосана и лъжлива история от Тората, която ни пробутват и която я има и в Стария завет:

„Не давай с лихва нито сребро, нито хляб, нито каквото може да се даде с лихва, с лихва давай само на чужденца...“ (Второзаконие 28:12)

...тогава синовете на чужденците ще строят твоите стени, царете им ще ти служат... народи и царства, които не ти се подчиняват - ще загинат, такива народи ще изчезнат.“ (Исаия 60:10-12)

Въпроси и изводи

В резултат на проведените изчисления се появяват много въпроси и колкото и да е странно, се получават някои отговори за тях.

Въпрос №1: За какво и от кого са създадени лихварството и финансово-кредитната система?

Отговор на въпроса „За какво?“: Той е бил

напълно ясен за жреците. Но дори левитите (Левиевите потомци, избрани да служат в скинията и храмовете, според Стария завет - б.р.) не са знаели за това, да не говорим за евреите. Управляваните от левити евреи са били само изпълнители на волята на жреците, наблюдатели на финансово-кредитната система. И не дай Боже някой да се издъни! Има достатъчно свидетелства за честите погроми над евреите.

Ролята на левитите е изяснена добре в поредицата книги на Владимир Мегре „Звънтящите кедри на Русия“. И е описана в Библията в четвъртата книга на Мойсей „Числа“. „И рече Господ на Аарон: „А на синовете на Левий, ето, аз давам като дял десетина от всичко, тук, в Израил, за дейността им, за това, че отиват на работа в скинията. Синовете на Израил занаят не трябва да престъпват скинията, за да не си навлекат грях и да не умрат. Нека левитите се занимават с работата в скинията...“ (Числа 18:20,21,22)

В Библията ясно е показано, че левитите са водачи на еврейския народ. В задълженията им влиза да следят за спазването на установените от евреите закони. Те не подлежат на преброяване: „Левитите от поколения не са били включвани в преброяването.“ (Числа 1:47). В задълженията на всички израелски родове е включена охраната на левитите. И т.н.

Отчитайки, че банкерите, които по правило са евреи, а евреите съблюдават законите на Мойсей и умеят да правят пари, „десетината“, предназначена за левитите в световен мащаб, е огромна величина. При това тази десетина никога не се губи за разлика от скрившицата на Русия, Индия, Китай, Персия, Рим, златото на Райха и др. И тази десетина е 10%, а не 4, както ние посочихме. И богатствата на жреците не са 1 цент.

Въпрос №2: Може ли при такава система да се живее без войни, без банкрути, инфлация и т.н.?

Отговор: Не може. Конфликтите за влияние в системата, в изкуствения материален свят, са неизбежни. На управляващите им се налага да крият истината, да унищожават материалните блага. Ако не правят това, честите кризи от свръхпроизводство са неизбежни.

Китай нагледно го доказа: за 10 години наводни целия свят със своите стоки.

БИОДИНАМИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

От хилядолетия хората са живели в хармония с ритмите на природата. Още в древността земеделците са знаели, че положението на Луната влияе върху развитието на растенията и са отчитали това влияние при засяването, грижата за земята и прибирането на реколтата. Тези закони са валидни и сега. Със сигурност всеки от вас се е сблъсквал с необяснимо на пръв поглед явление. При един стопанин картотите са станали едри и гладки, а при неговия съсед на същата земя и при същите условия и грижи обратно - малки и поразени от болести. На тази лека салата е образувала големи кочани, а на другата неочаквано започва да стрелкува. Един участък от градината е обседаден от хиляди вредители, а на друг няма нито едно повредено от вредители растение. При един и същ стопанин бурканите с компоти и мармалади могат да се съхраняват с години при една и съща обработка, а при друг бързо образуват плесен и се развалят.

Какво понякога зачерква цялото наше старание? Защо при свършено еднакви условия се получават толкова различни резултати? Оказва се, че за всяка дейност във фермата съществува благоприятен и неблагоприятен период в зависимост от това в каква фаза и пред какъв зодиакален знак се намира Луната.

Във вестника вие ще намерите отговор на всички въпроси и препоръки за ежедневните дейности във фермата според положението на Луната. Това ще ви даде възможност да действате винаги в "точното време", да икономисвате време и сили, да избягвате неуспехите. Съветите, представени в материалите, ще са полезни както за начинаещите, така и за напредналите в земеделието фермери.

Искаме да помогнем на всички земеделци да възвърнат своя усет за връзката с околния свят и съзнанието, че растенията и минералите са просто мислещи пращинки в един необятен Космос, живещ с ритъма на звезди и планети. Съвременният земеделец трябва да прилича на някогашните градинари, които дълго са разучавали небето и са севели и засаждали в "точното време". Заедно да възстановим това позабудено познание, да усетим величавата хармония между Земята и небето, между Съзвездията и растенията. "Майсторите на точното време" са открили, че:

- приливите, отливите, ражданията, климатичните явления, цикълът при

жените са зависими от пътя на Луната;

- много животни се ориентират по положението на Луната; птиците събират материали за гнездата си винаги по едно и също време, така че след дъжд да изсъхват много бързо;
- резултатите от безброй всекидневни и не толкова всекидневни дейности - сечене на дърва, готвене, хранене, подстригване на косите, градинска работа, торене, чистене и пране, използване на лечебни средства, операции, са зависими от ритмите на природата;
- растенията и отделните им части през различните дни са подвластни на различни енергии, чието познаване е решаващо за успешно извършване на сеитбата, грижите за растенията и събирането на реколтата; билките, събрано по различно време, съдържат различни количества активни вещества.

Нашите прадеди си създали и "звезден часовник", според който може да разчитат какво влияние властва във всеки момент. Много от календарите в миналото били ориентирани според хода на Луната, защото силите, зависими от положението ѝ през даден зодиакален знак, имали най-голямо значение за всекидневната дейност на човека.

В края на XIX век познанията за тези особени ритми на природата изведнъж потънали в забравата - може би защото

своите дядовци, говореха за суеверия и разчитаха предимно на машините и инструментите, торовете и пестицидите. Увеличаващите се реколти създадоха впечатление, че младите имат право. Така хората от село изгубиха контакта с природата и започнаха първо несъзнателно да рушат околната среда с постоянната помощ на индустрията, която умело поддържа увереността им да се справят с всички проблеми. Днес едва ли някой може да си затвори очите пред факта, че плащаме висока цена заради пренебрегване и неспазиране на природните ритми и закони - добитите спадат, вредителите все по-лесно се разпространяват, почвата се експлоатира и изтощавя; за няколко десетилетия употребата на пестицидите се увеличи многократно, но без никакъв значим успех, а качеството и здравословната стойност на плодовете от добивите са "красноречиви".

От друга страна, ние игнорираме природните ритми и поради една твърде елементарна причина: просто не ги познаваме. Може би вие сте от онези пионери-откриватели, които искат да си възвърнат познанието - бавно, постепенно, без припращане, но с увереност, а аз ще ви помагам, представяйки натуралния многогодишен опит в тази насока на английския агроном Албърт Хауърд, Касвие Флоренс, огромния практическото опит на Фрайфър и особено на Мария Тун.

В много страни на света биодинамичното земеделие успешно се развива и съществува повече от 70 години.

За развитието и постиженията на този вид земеделие в нашата страна сега няма да говорим; само ще спомена за едно дълго, дълго, мъчително начало с много обещания.

И нека не ви звучи самонадеяно и нескромно, че поставям и моето име до имената на тези умни хора, но много ми се иска, а смятам, че ще бъде и полезно, да споделя с вас и моя 4-годишен опит с практическо приложение на лунния календар в селскостопанската дейност на една семейна ферма. За произведената продукция имаме защитен местен сертификат през 2000 г. от Агроекологичния център на АУ в Пловдив. В момента сме в период на инспекция за признаване на екологичната чистота на нашата земеделска продукция от международна организация и получаване на нов сертификат.

Ще бъда много доволен да споделя с вас всичко, което съм научил и приложил в моята практическа дейност. Вярвайте, за нашето земеделие няма друга алтернатива освен биодинамичен (органичен) принцип на дейност.

Димитър СТОЯНОВ,
с. Бачково

БИОЛОГИЧНОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ -

АЛТЕРНАТИВА ЗА РАЗВИТИЕТО НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Опазването на околната среда и биоразнообразието в природата

Стоянка Куцарова - агроном.
Ръководителна първата Българиядемонстрационна биологична ферма към Агроекологичния център на Аграрния университет - Пловдив. Повече от 30 години работи в областта на селското стопанство, а от 15 години се занимава с биологично земеделие. Запозната с отглеждането на зеленчуци, плодове, полски и фуражни култури биологичен начин, методите и средствата за тяхното опазване без употреба на изкуствени торове и пестициди.

Забързани в ежедневието си, ние се отучихме да забелязваме природата около себе си. Главозамаяни от успехите на научно-техническата революция, започнахме все повече да се отделиме от нея. Забравихме, че растенията, животните и микроорганизмите на Земята си взаимодействат помежду си, както и с останалите компоненти на неживата природа и така формират базата за нашето настоящо и бъдещо устойчиво развитие.

След като създадохме изкуствените торове, препаратите за "бързо" реагиране срещу болести, неприятели и плевели, решихме, че може да седнем на трона като победители. Но дали е така?

В гората, по поляните, по синорите растат изключително много видове растения, пълят много насекоми, летят птици, в почвата има милиони микроорганизми. Това е живата природа, която се саморегулира и дава възможност на всички да се настанят в нейното лоно и най-важното - да се поддържа биологичното разнообразие и екологичният баланс. Всяка груба намеса води до увреждане на някаква част от цялото, а това от своя страна води до боледуване на целия организъм, защото е нарушен естествен цикъл. Земеделството не произвежда

само храна и облекло. То променя околната среда. Един от начините за запазването на човешкия род е биологичното земеделие, което изключва употребата на изкуствени торове и химически средства за борба с плевелите, болестите и неприятелите. Тези са убийците на живата природа, защото при употребата им загиват и всички полезни видове. Анастасия каза:

"Всичко на Земята - всяка тревичка, всяка буболечка са създадени за човека. Множество лекарствени растения са потвърждение за това. Но човекът от вашия свят знае твърде малко, за да се възползва от предостанените му блага. Да се възползва напълно."

Анастасия -
„Звънтящите кедри на Русия“

Биологичното земеделие е съвършена форма, защото е модел, заимстван от самата природа. Човекът не си поставя за

цел да я победи, а да я управлява.

„Природата не е създавала нищо вредно. Хората са тези, които със своите действия създават условия за доминирането на един вид над друг.“

Свети Франциск от Асизи

Биологичната борба включва запазването и привличането на насекомоядни птици в градините. Скокърът по време на отглеждане на малките си им носи в гнездото около 8000 майски бръмбара и техните ларви. Врещето по време на гнездене храни

вкусна и здравословна храна, опазена природа, грижа за бъдните поколения.

Бог е намерил разумен начин да съхрани родовете ни памет не с думи, а с традиции. За мислял ли се е някой от нас защо се сурвака с дрянска пръчка за здраве, защо във всяка къща се е засаждало здравец, босилек и чимшир?

Над тези „защо“ ще се спрем в следващи публикации.

СЪЗДАВАНЕ НА ЕЗЕРО

Отстр. 1

Когато и третият слой глина изсъхне, дъното на езерото се покрива със слой от дребен чакъл или речен пясък с дебелина 3-5 см.

Бреговете допълнително могат да се укрепят при възможност с плоски речни камъни с подходяща форма и размери. Само трябва да знаете, че с времето те леко ще потънат в глината.

При терен, който не пропуска много водата, може да се ползва смес от глина

и слама за изграждането на защитните слоеве.

За създаване на екологична ниша в езерото трябва да се пуснат малки рибки, например шаран, и да се донесе няколко речни/езерни охлюва; внимателно трябва да се прецени какви водни растения ще се сложат в езерото. Полезно е в един от ъглите да се посади блатен аир или тръстика за пречистване на водата. На 1-2 метра от брега се посаждат няколко групи от дървета (елша, бреза, ива, плаче-

ща върба) и храсти. Стремете се да създадете приятна и свободна гледка към мястото, където е (ще бъде) построена къщата. В езерото може да пуснете няколко малки дървени платформи, на които ще могат да кацат птици или пък зелените жаби да си правят слънчеви бани.

Този тип езеро най-често се пълни от дъждовна вода, но може и от изворче, което извира наблизо.

Преведено от руски сайтове

ДЪБ - ЗИМЕН И ЛЕТЕН

Според народните представи се вярва, че светът е голямо дъбово дърво. Дъбът е обиталище на върховните божества от праславянски пантеон.

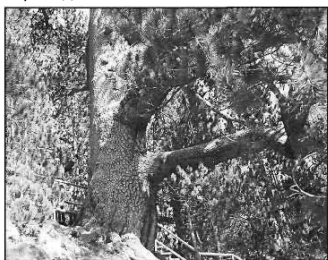
В приказките който премине през гнил дъб, попада в леговището на змиите. Големите дъбове с гъсти клони са „самодивски дървета“ и е опасно да се сяда или да се спи под тях. По клоните на големите дъбове гнездат орлите, които пазят земелищата от хали и градушки. Бъднички, големият пън, който гори в огнището на Бъдни вечер, е най-често от дъбово дърво и пепелта му се пази за лек. В Кюстендилско на Василевден стопаните на къщата закичва дома и стопанските сгради с дъбови клонки за здраве; на Гергьовден дъбови клончета се забиват в нивите, за да ги пазят от градушка и мълини. Особена почит се засвидетелства на

стари дъбове, които растат до светилища, оброчища и водоизточници; на големи празници тези дървета се обикалят от различни шествия. От дъбово дърво в Странджа правят ралото, с което заорават селище, застрашено от епидемии. От сухи дъбови дървета се добива „жив огън“; с него се „подмаляват“ старите домашни огнища. С дъбови листа и клони се накарва вода. Пълки, рани, брадавици, обриви се мият с вода, събрана се в хрупала на дъб. Отвара от дъбова шума или от дъбови клонки се пие при разстройство, а при повръщане - настойка от вино и дъбови филизи. Обелени, попарени, изсушени във фурна и смлени като кафе, жълтичета на дъба се използват за приготвяне на напитка с мляко или вода, която се пие при малокръвие, нерви, безсъние, зъболбол, хемороиди, ревматизъм.

МУРА

Мурата е едно от дърветата - символи на България. Представлява иглолистно дърво от сем. борови. У нас са разпространени два вида - бяла и черна мурата.

Бялата мурата (Pinus peasei) достига височина до 40 м, има сивокафява гладка кора и пирамидал-

на корона. Иглиците ѝ са дълги 7-10 см и са събрани по 5 в късесни клонки. Бялата мурата е вид, който расте на Балканския полуостров. Естественото ѝ място на разпространение са планините Рила, Пирин, Славянка, Централна Стара планина, Витоша и Западните Родопи, от 1200 до 2200 м нм. в. Най-запазените насаждения са в резерватите „Даричина“ и „Малка Джиндирица“. Бялата мурата е декоративно дърво, подходящо за украса на паркове, алпинеуми и дворове.

Дървесината е силно смолеста, жилава, лека и се отличава с голямата си трайност. Намира приложение в строителството, производството на мебели, бичварството, резбарството и другите занаяти свързани с обработката на дърво.

Черната мурата (Pinus heldreichii) достига до височина 30 м и има сива или тъмнопепелява наб-

раздена кора. Иглиците при черната мурата са дълги от 6 до 11 см и са събрани по 2 в късесни клонки.

Черната мурата расте по планините на Балканския полуостров - Славянка, Пирин, Пинд (Гърция), и Апенинския полуостров. Ареалът на разпространение обхваща пояса от

1400 до 2200 м нм. в. Тя също е терциерен реликт. Образува както чисти насаждения, така и примесени в другите иглолистни видове. Дървесината ѝ е твърда, тежка, силно засмолена, много здрава и трайна. Характерна особеност на черномуровата смола е, че при стоење на въздуха не се втвърдява, а се запазва като полутечна маса.

Най-старото дърво у нас, Байкушевата черна мурата, се намира в местността „Бъндерица“ в Пирин. Наречена е на името на лесовода Байкушев, който я е открил и установил приблизителната ѝ възраст - около 1200 години.

Александър АРГИРОВ

ЧЕРВЕНОТО ЦВЕКЛО

Пренесено е от Средиземноморието. За храна се използва коренолодите и листата. Може да бъде намерено на пазара целогодишно.

Коренолодите му съдържат средно 88% вода, 1,2% белтъчини, 9,3% въглехидрати, 0,9% минерални соли (калий, калций, фосфор, желязо, сяра, йод), малки количества витамин С, каротин, витамините В₁, В₂ и В₃. Благодарение на наличието на калиеви соли, сяра, фосфор и магнезий ускорява процесите на обмяна на веществата в организма. Заради хлорофила, който съдържа, е неотменна съставка в менюто на страдащите от анемия. Въпреки наличието на захари червеното цвекло е полезно за консумация дори от диабетици. То подпомага асимилирането на хранителните вещества и ускорява изхвърлянето на токсините.

• В народната медицина са с червено цвекло лекуват и болни от левкемия.

• Изцеденият сок (от 100 до 300 мл на ден) подобрява общото състояние на организма.

• Особено полезен през зимните месеци е коктейлът от сок от червено цвекло, ябълки и изцедени лимони, истински букет от витамини. Той е подходящо защитно средство против тумор, рак, левкемия, жлъчка, грип

и както вече споменахме - прочиства кръвта и забавя процеса на старене.

• Установено е, че там, където населението консумира големи количества червено цвекло, раковите заболявания са много по-малко.

• Съдържащите се в цвеклото целулоза, ябълчена, лимонена и други киселини усилват перисталтиката, съдействат за разграждането и усвояването на белтъците, повишават жизнената дейност на черния дроб.

• При хроничен запек, смущения в храносмилането и при чернодробни заболявания се препоръчва изядането на гладно по 100-150 г варено цвекло.

• Ако се смеси с мед, сокът от цвекло се прилага при високо кръвно налягане и като успокояващо средство.

• Подходяща храна за възрастни и болни от атеросклероза.

• Лапи от стрито цвекло помагат при рани и отоци.

ЗОДИАКАЛНИТЕ ЗНАЦИ И ГРАДИНАТА - II ЧАСТ

Според астрологичните принципи всичко в света изпитва влиянието на планетите и звездните закономерности. Ирастенията, включително градинските и билките - всичко се намира под управлението на определени планети. Като знаем тези правила, може да съставим прогноза за астрологичната съвместимост на човека и посадките от него растенията.

ВЕЗНИ
Растения, които ви обичат:

артишок, бобови, вишна цариградско грозде, фасул, ябълка. Увеличава се лечебната сила на следните растения: градинска ружа, бъз, червена офика, лилия, пирей, мента, пирей, фасул, теменужка.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: босилек, грах, синяп, кориандър, градински кръе (горуха, родилна трева), праз лук, пипер, репички, чесън, хмел, хрян, шипка.

Отслабва лечебната сила на следните растения: глог, синяп, копирива, хвойна, живовляк, пелин, лайка, седефче, змийско мляко, божур, жълт кантароион.

СКОРПИОН
Растения, които ви обичат:

босилек, грах, синяп, кориандър, градински кръе (горуха, родилна трева), целина, праз, пипер, репички, ряпа, чесън, хмел, хрян, шипка.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: глог, тинтява, копирива, хвойна, живовляк.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: дива ягода, черно цариградско грозде, моркови, зеле, картофи.

Отслабва лечебната сила на следните растения: градинска ружа, лилия, напръстник, папрат, теменужка, сама китка, седефче, бор.

СТРЕЛЕЦ
Растения, които ви обичат:

анасон, цикория, дива ягода, мента, пореч (лопох), праз, ревен, цвекло, френско грозде, какула, ябълка.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: бреза, дива цикория, дъб, невен, кестен, очиболец, липа, медуница, мента, глухарче, репей, бор, какула.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: майоран, моркови, магданоз, кимион, резене.

Отслабва лечебната сила на следните растения: валериана, бял оман, лавандула, сладник, папрат, магданоз, кимион, резене.

КОЗИРОГ
Растения, които ви обичат:

пипер, домати, цвекло, пашърнак, спанак, тиква. Увеличава се лечебната сила на следните растения: самакитка, пападийка, върбинка, метличина, шпорец, мъх, седефче, сена (майчин лист), бор, пачва трева, чермерика.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: дива ягода, ревен, цвекло, френско грозде, зеле, салата, краставици, тученица, тиква, сладка ряпа, ябълка.

Отслабва лечебната сила на следните растения: бреза, зелце, бяла лилия, гъба праханка (брезова гъба), исоп, очиболец, папрат, какула, невен, репей, бор.

ВОДОЛЕИ
Растения, които ви обичат:

пипер, домати, цвекло, моркови, магданоз, пашърнак, спанак.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: валериана, бял (германски) оман, лавандула сладник, очиболец, папрат, кимион, резене.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: зеле, салата, краставици, тученица, тиква, сладка ряпа.

Отслабва лечебната сила на следните растения: жълт кантароион, хвойна, детелина, невен, божур, лайка, седефче, змийско мляко.

РИБИ
Растения, които ви обичат:

анасон, цикория, дива ягода, мента, пореч (лопох), праз, ревен, цвекло, кокеш, френско грозде, какула, ябълка.

Увеличава се лечебната сила на следните растения: бреза, дива цикория, дъб, невен, кестен, очиболец, липа, медуница, мента, глухарче, репей, бор, какула.

Не се погаждат с вас и растат по-трудно: майоран, моркови, магданоз, кимион, резене.

Отслабва лечебната сила на следните растения: валериана, бял оман, лавандула, сладник, папрат, магданоз, кимион, резене.

Т. Литвинова, „Био-енергийната съвместимост с растенията във вашата градина“, изд. „Аливиго“ 2005 г.

ПЧЕЛНО ГНЕЗДО ПО АНАСТАСИЯ

След като прочетох първата книга на Владимир Мегре, аз реших да направя гнездо за пчели така, както го описва Анастасия. Започнах да изучавам книгите и да търся информация в интернет, но не можах да намеря отговори на моите въпроси. Никога не съм се

да се сложи и под какъв ъгъл да е гнездото и много други. Наложи се поне пет пъти да прочета описанието и допълнително да се консултирам. Какво се получи, съдете по снимките.

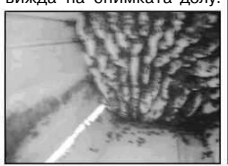
Материалът, който е използван, е липа с дебелина 55 мм, а след обработката 45 мм, което не е достатъчно за зимата. Дължината на кошера е 1,2 м. Вътре в него са поставени летвички. Отначало аз направих сеника къс, но след това го удължих до 750 мм. Горният капак е закрепен здраво, а долният може да се свалва. Сложихме кошера под ъгъл 30 градуса. Моят наставник ми предложи да поставим кошера на неговия участък, където имал около 10 кошера с пчели. За да заселим кошера, купихме две пчелни семейства, тежачи около четири килограма всяка. Свалихме долния капак и го сложихме като продължение на кошера. Започнахме внимателно да пускаме пчелите вътре. Наставникът ми вземаше пчелите с черпак, а аз ги подгонвах с дим. Бях с маска и ръкавици, а той с голи ръце, но нито една пчела не го ужали. Бях просто изумен.

Прибрахме пчелите и

си тръгнахме за къщи. На следващия ден бяхме учудени от поведението им. Те се събраха в една голяма топка и не искаха да излят навън. Следващите два дни валия пороен дъжд и пчелите не излята, дори не докоснаха захарния сироп, приготвен за тях. Помощникът ми махна капака, извади много мъртви пчели и каза, че ако на следващия ден пчелите не започнат да строят пите, ще се наложи да ги преселвам в един от неговите свободни кошери.

Аз много се притесних, но на следващия ден човекът ми донесе радостна новина. Той каза, че пчелите са се успокоили и вече изследват територията си. Ето така те започнаха да строят „вълшебните“ си пите.

На някои места пчелите започнаха летвичките с прополис, както се вижда на снимката долу.

После построиха пите почти до средата на кошера, но това е техният резерв за зимата. Така че ще вземаме мед от тях догодина.

Моят съветник каза, че едно време добивали мед с помощта на вертикални дънери. Ние посетихме музея и заснехме единия от тях. Този дънер-кошер е над 100 години. Висок е около 3 м с дебелина на стените около 7 см. За да се добива мед, отпред на дънера е поставена една летва, която се маха, за да има достъп до пите. Има и пролуки за вентилация.

Иска ми се да се поощавам с хора, които са успели да направят кошер, както го описва Анастасия.

Ако имате въпроси, пишете ми на адрес: wowa@marien.dvlg.elektra.ru Нека всеки в родовото си име да има такъв „кошер за мързеливци“.

С уважение
ВЛАДИМИР

занимал с пчели и нямах представа как те събират мед и как се гледат. Хората, на които съм показвал описанието на гнездото, само се усмихваха скептично и повдигаха рамене. А един пчелар ми каза, че това е „кошер за мързеливци“, защото от него не можеш да събереш повече от десет килограма мед. Случайност (а сега разбирам, че няма нищо случайно) ме срещна с човек, който ми помогна със съветите си. По време на изготвянето на гнездото възникнаха много въпроси: каква трябва да бъде дължината на летвичките, къде трябва

Слънчевият лъч се движе стремглаво към Земята. Харесваше му планетата с нейните красиви планини и долини, морета и пустини. Срещайки енергията на живота, лъчът ѝ отдаде своята светлина и в резултат се появи красотата...

А любовта се отразявала в нея и се връщала към Слънцето, за да може след това лъчът отново да продължи да прокарва своя път.

Но понякога го изпращали до други планети, където, казват, нямало живот. Това обаче не било вярно. Просто там животът изглеждал различно и лъчът бил очарован от съвсем други пейзажи.

Понякога пътят му минавал през облаци звезден прах и ето тук ставало много трудно. На лъча почти не му се отдавало да проникне навътре, но

частичките, до които успявал да се добере, започвали да светят. Постепенно те се размесвали с неосветените и тогава само те и Бог знаели накъде ще продължи пътят им. А от черните дупки лъчът даже изпитвал страх. И не защото не харесвал предназначението и службата си - да носи светлина, просто от там никой не се връщал. Разбира се, всички говорели, че там, натрупвайки и преобразявайки се, светлината се превръщала в нова звезда, но защо някак си не му се искало да ходи там?

Ако лъчът можеше да различава време и пространство, щеше да реши, че е уморен, но докато във Вселената я имало любовта, носеща светлина и живот на всичко наоколо, той се чувствал щастлив и неуморен.

Понякога възниквал спор - има ли живот в

ЖИВОТЪТ

камъка. Тогава лъчът си спомнял как слънчевото зайче замирало върху хелибара и слушало топлото му дихание. Животът е навсякъде: в Космоса, в

лявала и обединявала Хармонията, позволявайки на всяко нещо да се реализира и да се променя в

рамките на Законите на Създателя.

Всички се опитвали да узнаят от жизнената енергия тайната на Създателя - тайната на многообразието на формите във Вселената. Като истинска жена тя отговаряла, че просто много обича да бъде забелявана.

Тогава енергията стигнала до човека - „най-енергоемкото“ създание във Вселената. Но той не знаел своята тайна. Поточно я знаел, разбира се, но не можел да я осъзнае. А когато някои хора се издигали на това ниво на съзнанието, те не могли да я споделят, тъй като знаели последствията от това разгласяване. Нали един от основните закони на Вселената гласи, че да знаеш и притежаваш можеш само онова, което можеш да контролираш, без да насяяш вреда на Вселена-

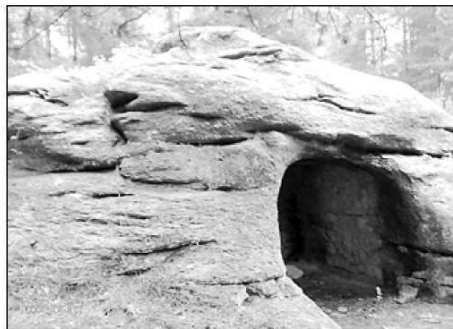
та и без да заплашваш съществуването ѝ с хаос. Защото тази Вселена е създадена по законите на Хармонията. Тогава енергията започнала да се опитват да контролират човека, да се опитват да управляват Вселената чрез него.

Така от векове наред продължава това самоуотвърждаване на енергиите. А с тяхна помощ човек достига до върха на своето развитие, ставайки човек - син на Бог.

Днес лъчът бигаше към Земята, към тропическата гора - дошло е време за събиране на реколтата. Благоуханните плодове, които бяха поглъщали слънчевата светлина, бяха запечатани в семенцата си главната тайна на живота в тази Вселена - вечността.

Из „Звездички в небото“

Долмените - каменната книга на древните траки

Допреди повече от 9000 години по земите между Черно море и Родопите и южните склонове на Стара планина и Арарат в Турция са живели същите хора като ведрусите, за които разказва Анастасия. Как са се наричали, не зная. Най-дълго са останали те по тези места заради невероятно силна енергия. Нямали са писменост - тя просто не

им е била нужна. Анастасия достатъчно добре обяснява възможностите и способностите им. Единственото останало от тях до наши дни са долмените.

Живеели са в сравнително компактни групи, в селища, разпростиращи се на много големи площи. Долмените се издигали от-въд близките хълмчета. До времето, което споменах, животът вървял гладко, на-

редено, щастливо. Хората по тези места живеели в единение със Земята и нейните принципи. Били едно цяло. Междувременно на други групи хора започнала да не достига храната, а и условията им на живот се влошили. Това довело до промяна на мисленето и усещанията. Не станало бързо, а в течение на столетия. Постепенно те загубили много от духовните си възможности. Такива групи започнали да атакуват и избиват хората, живеещи по посочените земи.

Първоначално групите от чисти хора (ще ги наричам така по липсата на друго име) започнали да се събират за живот във все по-големи групи, но това не им помогнало. Те нямали нужната бездуховност, за да убиват нападателите си. Тогава се появили и долмените за запазване на знанията - тези, за които говори и Анастасия.

Чистите хора постепен-

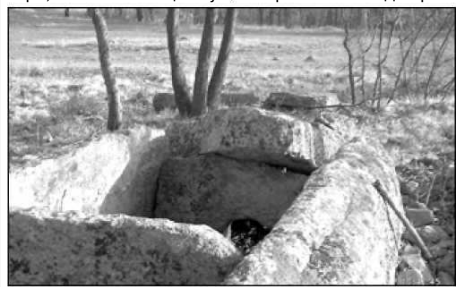
но се оттегляли все по-навътре в Родопите. Заселвали се около върховете - там, където енергията била най-силна, а и те - най-недосегаеми. Обработвали голите скални върхове, като в тях изкопавали форми, нужни им за ежедневния живот. Най-вече - свързани с водата и чистотата.

Постепенно и техните усещания започнали да добиват все по-материален характер. Духовността отмирала. С времето на върховете останала само определена каста - жреците - носители на духовността. Останалите слезли в ниските части под върховете - там, където имало реки и езера, където животът бил „полесен“. Нямамо енергия, но те вече не я и чувствали. Вече имали лъкове, стрели, боздугани...

Това всъщност е и времето на появата на „траките“. Да! Тези хора са се „превърнали“ във всеизвестните траки. Те запази-

ли духовността си до най-късен период и са познати като „беси“. Но били последните по нашите земи, чувстващи и сливащи се с природните сили и стихии... Това се е случило около 6000 години преди новата ера.

След това идват жертвоприношенията - първо на животни, а после и на хора; някои от съществу-

вашите изсечени скални форми били преобразявани в жертвеници; изсичали се и нови; всеки новобучен жрец, поемащ своя път, е изкопавал във висока скала свой „трапезовиден отвор“ като знак

и свързващ елемент със силите. И тогава също е имало жертви от тях. И още много, много, много...

Ако някой все още робува на теорията за пещерния човек и хомо сапиенс, ще му кажа едно: просто да отиде в най-близкия исторически музей и да погледне - с отворени очи! И да срав-

ни най-старите намерени вещи и накити с тези от средновековието примерно. Качеството на изработка е коренно различно, нали?! Защо ли?...

Филип АПОСТОЛОВ

КЪМ ОАИГАРСИТЕ И ПРЕЗИДЕНТИТЕ - II ЧАСТ

Отстр. 4

Пък и ако има всичко, тогава за какво да работим, на кого да се подчиняваме? Всички условия за конфликти на всички нива вече са заложени във финансово-кредитната система. Елементарните рачети показват: такива пари, които дори един човек може да изработи, не съществуват в природата.

Въпрос №3: Каква е периодичността на банкрутите, войните?

Отговор: Периодичността напълно зависи от процентите и е право пропорционална: колкото повече проценти, толкова повече сътресения, банкрути, войни. При съществуващите условия те са непрекъснати.

Въпрос №4: Възможно ли е било древният Рим да процъфтява още 1-2000 години? Та нали империята е притежавала повече от 4 цента и

темповете на ръста са били над 4%.

Отговор: Възможността личи ясно от направените изчисления: съдбата на великия Рим е била предрешена още при неговото създаване, така както тази на великия Египет, велика Персия, ханствата, Франция, Германия, САЩ и т.н.

Въпрос №5: Каква е съдбата на долара и на САЩ?

Отговор: В жреческия свят тяхната съдба също е решена. Доларът е една с нищо необезпечена хартийка, напълнила целия свят. САЩ са най-големият дължник в света. Само вътрешният им дълг е повече от 17 трилиона долара. Федералният резерв и международните фондове са в частни ръце, при това не американски. Именно на тях САЩ са длъжници. За всичко ще трябва да се отговаря, и то съвсем скоро. Има единствен из-

ход: да се реализира бързо националната идея за родовите имения. Така наречените „професионалисти“, прочитайки този извод, ще се усмихнат и ще махнат с ръка: остави го, нека говори! Съветвам ви да не бързате! Остана малко, сами ще видите, разбира се, който оцелее.

Въпрос №6: Каква е съдбата на управниците, олигарсите и техните наследници?

Отговор: Всички те са предназначени за унищожение, след като си изпълнят задачите. Те са вингчетата от системата. Погледнете пресмятания-

та и се поставете на мястото на жреца: бихте ли ги оставили? Та за какво са и евентуални конкуренти? Системата е безпощадна.

Въпрос №7: Каква е съдбата на реформите в Русия и нейните автори: Горбачов, Елцин, Гайдар, Чубайс, Кириенко и др.?

Отговор: Изхождайки от това, че заемите представляваха един непрекъснат поток и съставляваха десетки милиарди долара при луди проценти, всички така наречени реформи са насочени към бърза разруха и унищожение на Русия. Руснаците добре помнят, че банковите проценти стигаха до 200 и повече. Ние с вас пресметнахме, че при

4% ще настъпи колапс. Това си е чисто икономическо оръжие, използвано по програма срещу СССР и Русия. Сравнете сами. Това е абсолютно, детайлно пресметнат крах, програмиран за сметка на пълното ограбване на народа чрез приватизация, банкрути, инфлация, тгъа и сълзи. За всеки взет долар Русия връща средно по 4. И става свършено ясно защо на Запад не искат Русия да върне предсрочно дълговете си.

Така наречените „автори на реформите“ Горбачов, Елцин, Гайдар, Чубайс, Кириенко и т.н. на практика не са никакви автори. Авторите са други, „на хълмовете“. Горбачов и Ко се явяват слепи изпълнители, при това неграмотни и политически, и икономически. Нищо не ги освобождава от отговорност за стореното.

Въпрос №8: Каква е съдбата на Русия и руб-

лата?

Отговор: В жреческия свят съдбата на Русия и рублата е решена на хартия, в това число дори в тайните планове на САЩ, и то окончателно. Но тези планове са разрушени и никога няма да се обиднат, доколкото в Русия се реализира прекрасната идея за родовите имения. Към 2015 година Русия ще бъде най-процъфтяващата и могъща страна в света, а рублата - най-твърдата валута на земното кълбо.

И пак виждам насмешка у всички тези професионалисти. Но най-добре се смее този, който се смее последен.

Приведенията най-прости пресмятания позволяват да се зададат още стотици сериозни въпроси. Опитайте и ще видите, че това е забавно и полезно занятие. Проверено на практика.

Край

Акад. Божидар ПАЛЮШЕВ, живее и работи в София Англия. Завършил е теоретична физика в Букурещ, носител е на почетното звание академик на Руската академия на науките, преподава в Института за философски изследвания към БАН и чете лекции по физика на науката в Лондонския икономически университет.

- Г-н Палиушев, какво е това торсионно поле?

- „Торсия“ ще рече завиряне, усукване, въртене на пространството. Явлението ни е познато от материалния свят - представите си например въртене на течността в чашка чай, който разбърквате с лъжица. Или въртене на Земята около оста ѝ. Теорията на торсионните полета доказва съществуването на нов тип физическо поле, което се поражда от усукването и вихрите в пространството. Тое различно от известните ни досега гравитационно, силово, електромагнитно поле.

Торсионното поле непренася сила и енергия, а пренася информация. Всякаква - от структурата на Вселената до биологичните видове.

- От къде идва тази информация?

- Източникът ѝ е световното поле на съзнанието. То

ЕНЕРГИЯ ОТ НИЩОТО

Интервю с Божидар ПАЛЮШЕВ

има качества на човешко съзнание, нов многопоглобален машаб. Наричат го още информационна банка, колективен разум и подсъзнание, вселенски компютър.

- Съществува ли такъв?

- Теолозите го определят като Бог. Теорията за торсионните полета е колективна, но до подреждането ѝ стигнахме няколко човека. Започнахме да я изграждаме в средата на последното десетилетие на миналия век и вече е научен факт.

Още Айнщайн е подозирал съществуването на торсионните полета. Щом завършва своята обща теория на относителността, той започва работа по геометричната теория на електромагнитното взаимодействие, свързвайки го със свойството на пространството да се усуква. Работи до края на живота си, но не успява да я завърши. Признава пред близките си, че за този труд е хвърлил много повече сили, отколкото за теориите, които го прославят. И е убеден, че един ден това свойство на пространството да се завиря ще се използва от човечеството.

- Каква е ползата от вашата теория?

- Тя се роди сред учените от Русия, Украйна, България. От теоретичната разработка до практическото ѝ приложение минаха само години-две. През 1993 г. група учени започна да правят топлинни генератори за граждански цели, използвайки

вайки технологии, прилагани в руските атомни подводници. Оказва се обаче, че един от генераторите бива топлина, без да е включен към източник на енергия. Учените установиха, че генераторът е попаднал под въздействието на торсионно поле, получено вследствие на усукване на пространството, и черпи енергия от него. От този случай се стигна до идеята за уникален торсионен генератор, който може да намери приложение в медицината, енергетиката, екологията, буквално във всички области на живота. През 2000 г. компанията „Деметра-Гея 94“ започна производство го у нас в ТЕЦ „Трайко Костов“ и в един троянски завод. Стойността на топлината, получавана с него, е изключително ниска, защото енергията, с която работи, идва от пространството, от физически вакуум.

- Искате да кажете, че получавате топлина от нищо?

- Самият апарат представлява мощна помпа, която движи водата за отоплителната инсталация. Това е единствената механична енергия, която се изразходва. При движението си водата попада в полето на действие на торсионния генератор, той излъчва торсионна енергия, получена от завирянето на пространството. Работниците в троянския завод, където подадох-

ме топлина от нашия генератор, се уплахиха, като видяха, че при изключване на системата ТЕЦ-ът им работи и топлина. Спестиха се няколко тона гориво само докато правихме експеримента.

- След като торсионното поле пренася информация, може ли тя да се контролира от човека?

- Характерът на това поле позволява да се фиксира информацията, която носят различните химически вещества. Например антибиотик или друго лекарство средство в медицината, енергетиката, екологията, буквално във всички области на живота. През 2000 г. компанията „Деметра-Гея 94“ започна производство го у нас в ТЕЦ „Трайко Костов“ и в един троянски завод. Стойността на топлината, получавана с него, е изключително ниска, защото енергията, с която работи, идва от пространството, от физически вакуум.

- Какво друго може да се „фиксира“ върху вода?

- Същият ефект с антибиотика може да се постигне и с други вещества. Информационно лекарство върху водна решетка, спортистът изпива водата, тестовите показват, че е чист, но спортните му резултати са невероятни. Така могат да се лекуват много болести, включително рак и левкемия. Засега обаченещата са на фаза опити, наблюдения. Тесадкоказали, чекогато торсионният генератор облъчва болното тяло, въздейства избирателно само върху раковите клетки и ги унищожава.

Жени КОСТАДИНОВА

СЪМИШЛЕНИЦИ НА АНАСТАСИЯ ВЪВ ВЕЛИНГРАД

Очаквано на 18 ноември залата на Историческия музей се оказа малка за последователите на Анастасия от Велинград. Клуб на здравето „Анастасия“ организира втората опознавателна среща-разговор с тези, които вече са прочели книгите на Владимир Мегре за „Звътнящите кедр на Русия“ и Анастасия. Гостите бяха посрещани от десетгодишната Спасимир Табакова. Клонка от кедр и свежи есенни цветя.

Темата на разговора бе около проведената в София Международна конференция и родовите имена като алтернатива за спасяването на нашата планета от замърсяването и лошото стопанисване на човека. Георги Табаков напомни, че в града ни вече са засадени 140 кедр, от които повече от половината са се хванали. Напролет предстои засаждането на още 300-400 кедр - дърво, което освен че прочиства и озонира въздуха, прави и най-силната връзка с Космоса. Верка Табакова разказа, че в

Странджа-Сакар вече се създава и първото еко-селище - другото име на родовото имение, върху 200 дка земя. Екологът на общината инж. Станимир Живков обеща съпричастност и помощ при засаждането на кедрите през пролетта. Той призова за чистия въздух в

нашия град да не изхвърляме горящи отпадъци в контейнерите, които струват много пари на всички нас, и недобросъвестните ще бъдат глобявани.

Срещата приключи с напомнянето, че всяка сръда от 17 часа в Художествената галерия ще се провеждат срещи на едномислениците-последователи на Анастасия.

Веска БОЖКОВА от в. „Темпо“

КИРПИЧЕНАТА КЪЩА - III ЧАСТ

Нищо не спира движението си. Например, когато расте бамбук, промените във външния му вид стават бързо и са видими. А при движението на континентите промените стават много бавно и не е възможно да се видят.

В природата съществуват основни геометрични форми, всяка от които е присъща за определен тип явления в определен машаб. Обектите в природата никога не се появяват във формата на идеални квадрати, кръгове, триъгълници или кубове. Природата малко рисува идеални линии, ъгли, плоски повърхности и т.н. И дори когато те възникват случайно, тя веднага ги разубообразява и променя. Животът бързо заема всяко свободно място, в което може да съществува.

Природата използва само толкова ресурси, колкото ѝ са необходими, не повече. Например, когато расте дърво... А и повечето от животните не строят излишни пространства в жилищата си и им придават такава форма, каквато ще ги направи максимално не-

забележими.

В основата на естественото строителство лежи използването на естествените материали. Най-подходящото определение за тях е: материали, които не са промишлено обработени. Но в нашата къща все пак ще има част от такива детайли.

Животните обработват материалите, които използват за строежа на къщицика та си: например пчелите изработват восък, птиците строят гнезда, използвайки различни комбинации като слама, глина, перушина, пръчки. Между обработването на

естествените материали от животните и хората има разлика. Когато животните се захващат да си построят къщицика та, те се отнасят със всеки компонент като с отделно същество. Работата им прославя разнообразието на Вселената. Те събират с помощта на клонка или лапите си неоднородни материали и съставят от тях сложни структури. Хората взимат същите изходни материали, но им придават монотонност. Тези материали стават вещество за еднотипно промишлено обработване.

Затова трябва да определяме природните материали като такива, когато дори и след обработването съхраняват природната си същност.

Естествените материали задължително трябва да се уважават, като се използват в този си вид, в който съществуват в природата. Списъкът на естествените материали за строителството е доста кратък. Съществува точно разделение на биологични (дърва, трева, слама) и геологични (ясык, камъни, глина) материали. И те за разлика от предварително направените смеси са великолепно в първоначалната си красота. В този си естествен вид те разкриват пълноценно

структурата на сградата, демонстрират чудото на противопоставяне на силите на земното притегляне във всеки отделен компонент.

Из книгата „Кирпичената къща“ (философия и практика) от Янош Бванс, Майкъл Смит и Линда Смайли

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК „ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ“

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

с. Негован, общ. София (срещу карриерата)
тел. 0888 930 228; 02/9 96 2211 (вечер)
e-mail: greenspring@dir.bg

за резервации и доставки на тел.: 981 56 77

бул. Патриарх Евтимий 10
работно време:
ОТ 11.00 до 24.00 Часо
e-mail: home@vegihome.com

www.vegihome.com

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искаме страницата „Съмишленици“ да заеме по-голяма част от вестника. Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово. Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас.

От редакционния колектив

Вестник „Родово имение“ се издава с любезното съдействие на Експресивна „ЖИВ ДОМ“

Главен редактор

Атанас Панчев

Редакционен колектив:

Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Мария Стаева

Адрес на редакцията:

1172 - София
кв. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ № 1
Хотел „Диана 1“
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodinimie@yahoo.com

Банкова сметка на „Издателска къща Новата Цивилизация“ ЕООД - София
НВБ банка „Биохим“ - АД, централно управление - София
С/ка 1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

Каталожен № 618